

[Socialministeren]

bortset fra deres politiske aktivitet har beskæftiget sig intenst med et enkelt problem.

Jeg skal glæde mig over, at det, også hr. Jørgen Junior fik ud af denne debat, var at ende med at tale om håb i relation til ældrekommisionen. Jeg gør det samme, og jeg supplerer det med en god fortrøstning.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg ved ikke, om ministeren er blevet distraheret af lyden fra demonstrationen mod regeringsindgrebet nede på Slotspladsen, men det, jeg faktisk spurgte om, var netop de ting, som vi under plejehjemsdebatten fik at vide ikke nødvendigvis skulle afvente ældrekommisionen, men som ville blive sat i værk inden den tid. Det var her, jeg ville høre, om man var nået videre i overvejelserne, end man var for 3 måneder siden.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg kan glæde fru Tove Jørgensen med, at jeg har lige set ud ad vinduet, og jeg er derfor ikke blevet distraheret.

Jeg skal bekræfte, at vi arbejder med de problemer, som fru Tove Jørgensen spørger om, så hurtigt det er os praktisk muligt. Jeg håber, det er et helt dybtgående og tilfredsstillende svar for fru Tove Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Jeg kan da bekræfte over for socialministeren, at fremskridtspartiet meget gerne vil lave bessermachen over for socialdemokratiets politik. Det kan være tvingende nødvendigt en gang imellem. Nu er dette et meget lille detailspørgsmål, og det hele, som dette forslag går ud på, er at få politiske repræsentanter med i den pågældende ældrekommision. Det ønsker vi, simpelt hen fordi vi ved – det er noget, som erfaringen også har vist at der er et grundlag for at sige – at kommissioners indstilling meget ofte er det, der bliver resultatet af det, der forelægges folketinget. Derfor synes vi, det er meget væsentligt, at politikerne er med til at forberede det, som vi får lagt frem for tingets medlemmer. Det er efter vor opfattelse ikke tilstrækkeligt på så stort et felt, hvor økonomien er så altafgørende, at folketingsmedlemmerne får resultatet af en sådan kommissions arbejde uden selv at have kunnet påvirke det.

Men det er ikke på nuværende tidspunkt det væsentligste. Det væsentligste er naturligvis, at vi nu får nogle ordentlige resultater, og at folketinget så kommer i gang med at få taget stilling til at få forbedret problemerne for de ældre. Jeg skal såmænd også gerne udtrykke en fortrøstning til de kvinder, der ikke skal diskvalificeres, fordi de har deltaget i politisk arbejde. Ikke engang den ene socialdemokratiske kvinde, som heller ikke skal diskvalificeres, fordi hun er midt i sit politiske arbejde.

Inge Krogh (KrF):

Det er rigtigt, som socialministeren sagde, at vi måske ikke er så forfærdelig uenige. Der er dog ét punkt, som jeg også gjorde rede for; jeg er absolut ikke imod, at vi har eksperter af alle arter til at udforme denne kommissions betænkning, men jeg mener, det er vigtigt, at vi har de politiske partier repræsenteret, så de også er noget forberedt på, hvad der kommer i tinget.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Det er et meget kort svar til ministeren: nej, jeg finder ikke svarene uddybende og tilfredsstillende. Men jeg vil selvfølgelig gentage spørgsmålene ved passende lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om hastighedsgrænser [af Maisted (FP) m. fl.] (Beslutningsforslag nr. B 98. Fremsat 14/3 79.).